

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010201
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010201.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

Z. W.,

nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom Y. H., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/75/2020 zo dňa 3. marca 2021 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Z. W. pri nezmenených výrokoch o vine a výmere uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výroky o vine, výmere uloženého trestu odňatia slobody a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Z. W. uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty spáchaného spolupáchatelstvom podľa §§ 20, 219 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spáchaného spolupáchatelstvom podľa §§ 20, 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., pretože dňa 03.05.2020 v presne nezistenom čase pravdepodobne medzi 13.00 hod. až 14.56 hod. prišiel spolu s obvineným mladistvým H. W. do bytového domu v Bánovciach nad Bebravou na ulici W. č. XXXX/XX do bytu č. XX na treťom poschodí, v ktorom na základe nájomnej zmluvy býva poškodený K. S., kde plochým šrobovákom s bledou rúčkou začali obaja páčiť vchodové dvere do bytu v oblasti zámku, až sa obvinenému Z. W. podarilo vypáčiť dvere v oblasti zámku, následne obaja vošli do bytu a začali prehľadávať veci, odkiaľ z obývačky vzali voľne položenú hotovosť vo výške asi 15 € a obvinený Z. W. vzal z vrečka bundy poškodeného, ktorú mal zavesenú na vešiaku na chodbe bankomatovú kartu M. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX k osobnému účtu poškodeného s doposiaľ nezisteným číslom vedenom v

T. banke aj s priloženým papierikom s poznačeným PIN kódom ku karte, následne z bytu obaja vyšli von a zatvorili dvere na kľučku a prešli spolu pešo až k bankomatu M. banky a. s. v Bánovciach nad Bebravou na Nám. L. M. č. 5, kde v presne nezistenom čase medzi 13.00 hod. až 14.56 hod. dňa 03.05.2020 Z. W. vložil bankomatovú kartu poškodeného do bankomatu a bez súhlasu poškodeného uskutočnil neúspešný pokus o výber hotovosti vo výške 150 €, pričom táto transakcia mu bola zamietnutá z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na účte poškodeného, následne obaja spolu prešli pešo na čerpaciu stanicu Slovnaft v Bánovciach nad Bebravou na ulici Trenčianska cesta, kde si obvinený Z. W. zakúpil 1 kus krabičku cigariet zn. WINSTON Gold Red a 1 kus 0,2 l fľaše Nicolaus Inovecká borovička, za čo zaplatil v čase o 14.56 hod. bez súhlasu poškodeného prostredníctvom bankomatovej karty poškodeného, hoci obvinený Z. W. bol dňa 14.04.2020 v blokovanom konaní postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., za ktorý mu bola blokom na pokutu nezaplatenú na mieste číslo bloku XXXXXXXX uložená pokuta vo výške 30 €, čím poškodenému K. S. spôsobili odcudzením hotovosti škodu vo výške 15 €, škodu neoprávneným použitím platobnej karty poškodeného vo výške 6,79 € a škodu 150 € poškodením zámku a vchodových dverí bytu K. S..

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený K. S. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a mu javil ako privysoký.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázala na správnosť všetkých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa. Poukázala tiež na to, že majetková trestná činnosť je u obžalovaného recidivujúca, pričom z doteraz vykonaných trestov sa obžalovaný nenapravil. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca poukázal na poľahčujúce okolnosti, vrátane doznaní obžalovaného. Súčasne uviedol, že obžalovaný ako svedok pomáha v inej veci usvedčovať mladistvého obžalovaného. Navrhol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v nižšej výmere pri dolnej hranici trestnej sadzby. Prokurátor Krajskej prokuratúry tu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, ako aj súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výrok o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. U obžalovaného bolo zohľadnené jeho priznanie a napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní a súdu tým, že mu boli priznané dve poľahčujúce okolnosti. Pri dvoch priťažujúcich okolnostiach teda súd prvého stupňa vychádzal z vyrovnaného pomeru týchto okolností. U obžalovaného síce nemalo byť prihliadnuté aj k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (pozri nižšie), však toto by správne malo vplyv podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. len na hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody, ktorá by namiesto 5 rokov bola 44 mesiacov, t. j. 3 roky a 8 mesiacov (zníženie o 1/3). Obžalovanému však bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, teda len 6 mesiacov nad dolnú hranicu trestnej sadzby. K tomu senát odvolacieho súdu uvádza, že pri ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. za spáchané tri úmyselné prečiny, nemožno trest odňatia slobody uložený len pol roka nad dolnou hranicou trestnej

sadzby považovať za neprimerane vysoký tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. ako jedného z dôvodov na zrušenie výroku o treste. Na tomto závere podstatne nič nemení ani okolnosť uvádzaná obhajcom v tom, že obžalovaný má zo spáchanej trestnej činnosti usvedčovať v inom konaní svojho mladistvého spolupáchateľa. Je spoločensky zvlášť škodlivé, ak dospelý páchatel pácha trestnú činnosť spolu s mladistvou osobou. Zo skutkového deja uvedeného vo výrokovej časti rozsudku pritom zároveň vyplýva, že obžalovaný Z. W. sa na spáchanej trestnej činnosti podieľal podstatne vyššou mierou (vypáčenia dverí, odcudzenie bankomatovej karty, pokus o výber z bankomatu, nákup kartou).

Súd prvého stupňa však porušil ustanovenie Trestného zákona v § 48 ods. 2 písm. b), keď obžalovaného podľa tohto ustanovenia zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tu súd prvého stupňa prehliadol, že aj odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. OT/55/2012 zo dňa 6.12.2012, na základe ktorého si odsúdený vykonal necelý mesiac odňatia slobody za úmyselný prečin, má obžalovaný zahladené. Obžalovanému bol tu odpustený zvyšok trestu odňatia slobody uložený mu vo výmere 7 mesiacov na základe čl. II. Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o amnestii zo dňa 2.1.2013. V uvedenom článku II veta druhá tejto amnestie prezidenta SR je výslovne uvedené, že tam uvedené tresty odňatia slobody boli odpustené s účinkom, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Podľa § 92 ods. 5 Tr. zák. sa pritom odsúdenie zahladzuje aj vtedy, ak to nariadi prezident SR na základe svojho práva zahľadzať odsúdenie formou milostí alebo amnestie. Podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. ak bolo odsúdenie zahladené, hľadí sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený.

Z týchto dôvodov preto súd prvého stupňa nemal pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu prihliadať na toto odsúdenie aj na čiastočný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody. Preto správne mal byť obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. nesprávny výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu zrušil a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.